

20. Hensynet til Nationalbankens beståen som Danmarks centralbank

Et ja den 28. september betyder, at kronen forsvinder til fordel for euroen. Det betyder samtidig, at vi afskaffer Nationalbanken som Danmarks centralbank. Med Danmark som euromedlem vil Nationalbanken blive omdannet til en filial af Den Europæiske Central-bank (ECB) i Frankfurt. Så bliver penge-, rente- og valutapolitikken styret fra Frankfurt og ikke fra København. Med dansk deltagelse i euroen bliver det alene Nationalbankens opgave at sikre, at de centrale beslutninger fra ECB i Frankfurt gennemføres i Danmark – uden at der kan tages hensyn til specielle danske forhold.

Erstattes kronen med euroen betyder det derfor, at Danmark giver afkald på at føre sin egen valutapolitik. Det er en svækkelse af Danmarks egen styring af den økonomiske politik – en svækkelse af vores selvbestemmelse.

21. Hensynet til dronningen på danske mønter

For mange danskere spiller det en rolle at bevare de nationale symboler, herunder kongens eller dronningens portræt på landets mønter. Et ja til euroen vil imidlertid i fremtidens eurodanmark gøre det til en sjældenhed at se dronningen på mønterne.

Den ene side af alle euromønter er ganske vist reserveret til medlemslandenes nationale symboler. Vi kan derfor godt beholde dronning Margrethe på danske euromønter. For hver 100 euromønter i euroområdet vil der imidlertid kun være 2 danske euromønter, fordi den danske befolkning og den danske økonomi er meget lille i forhold til hele euroområdet. I løbet af få år vil handel og turisme medføre en sammenblanding af de forskellige eurolandes euromønter. Det vil derfor blive undtagelsen, at danskere bruger danske euromønter med dronning Margrethe på. Typisk kommer vi til at benytte euromønter med den tyske ørn – eller med franske, italienske eller spanske symboler på. Simpelt hen fordi de store landes euromønter vil være helt dominerende i antal.

22. Hensynet til selvstændigheden

Danmark kan godt klare sig økonomisk uden for euroen. Det gør vi jo allerede – godt endda. Det kan vi også gøre i fremtiden. I de snart 17 måneder, Danmark har været uden for euroen, er det gået særdeles fint. Kurserne på danske aktier er steget på den danske fondsbørs, og dansk økonomi har det klart bedre end økonomien og beskæftigelsen i eurolandene. Også andre små lande uden for euroen som Island, Norge, Sverige og Schweiz har klaret sig fint. De har - som

Danmark - højere levestandard og lavere arbejdsløshed, end man har i euroland.

De anførte lande uden for euroområdet har alle en stor eksport – blandt andet til eurolandene. Det er en misforståelse, at lande uden for EU ikke kan eksportere alle de varer, de vil til EU og til eurolandene. Eksportens størrelse afhænger af Danmarks evne til at konkurrere på verdensmarkedet. Her spiller varenes pris og kvaliteten en afgørende rolle – ikke om vi er med i euroen.

Så længe Danmark har en god konkurrenceevne, kan vi sælge og eksportere til andre lande.

Det amerikanske analyseinstitut Moody's Investor Service gav i august 1999 den danske stat absolut topkarakter i kreditværdighed med en tilføjelse om, at denne karakter sagtens kan bevares, selv om Danmark beslutter sig til at blive uden for ØMU'en og bevare kronen.

23. Hensynet til dansk EU-medlemskab

Nogle danskere frygter, at Danmark bliver smidt ud af EU, hvis vi stemmer nej til euroen og dermed vælger at beholde vores egen kronevaluta. Denne frygt er ubegrundet. Så længe Danmark overholder bestemmelserne i EU-traktaten, kan vi ikke smides ud. EU er en klub af demokratiske lande, som naturligvis ikke vil udelukke et medlem på grund af et nej ved en demokratisk folkeafstemning. Når Danmark i dag står uden for euroen, er det en følge af den særordning, som vi selv bad om og fik ved Edingburghtopmødet i 1993 – efter det danske nej til Maastrichttraktaten i juni 1992. Denne særordning blev bekræftet ved den danske folkeafstemning i maj 1993.

24. Hensynet til det ufærdige eurosystem.

Den Økonomiske og Monetære Union kommer ud i krise, hvis et euroland ikke overholder de vedtagne regler. Måske med den konsekvens, at Den Økonomiske og Monetære Union bryder helt sammen. Hvis f.eks. politikerne i et stort euroland for at nedbringe en høj arbejdsløshed fører en finanspolitik, som får statens underskud til at vokse ud over EU-traktatens vedtagne grænser, vil landet først blive mødt med alvorlige henstillinger fra Bruxelles og Frankfurt om at stoppe denne politik. Sker det ikke, vil landet i henhold til EU-traktaten blive pålagt bøder.

Hjælper dette heller ikke, står euroland med et stort problem, som ingen EU-politiker hidtil har villet røre med en ildtang. Der er nemlig ikke fastsat regler, som kan banke et medlemsland på plads. Alt taler for, at der vil blive taget så skrappe forholdsregler i brug, at